Nr. 56. Czwartek 9. Marca 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzedowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr, na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 19. listopada z. r. pozwolić c. k. szambelanowi i koncypiście przy namiestnictwie we Lwowie Mieczysławowi Marassé przyjąć i nosić krzyż honorowy udzielnego orderu św. Jana Jerozolimskiego.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 18. lutego b. r. mianować stanisławowskiego proboszcza Izaaka Izakowicza i wikarego przy kapitule, referenta konsystoryalnego Juliana Axentowicza honorowymi kanonikami przy lwowskiej ormiańsko-katolickiej kapitule.

Kuratorya fundacyi stypendyjnej ś. p. Piotra Więcławskiego nadała opróżnione stypendyum tej fundacyi w rocznej kwocie 150 złr. a. w. począwszy od roku szkolnego 1870/71 Janowi Rutkowskiemu, słuchaczowi medycyny z 4go roku na wszechnicy wiedeńskiej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5. marca 1871.

Z powodu ustania epidemicznej cholery w Królestwie Polskiem, uchyla się rozporządzenie z dnia 4go grudnia r. b. do l. 52920, którem wzbroniono wprowadzanie z tegoż królestwa szmat i gałganów, starej lub używanej odzieży, tudzież bielizny niepranej i pościeli każdego rodzaju sporządzonej z pierza, wełny, bawełny lub sierści jako przedmiotów handlowych.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. marca 1871 r.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 9. marca.

›Fremdenblatt‹ pisze: ›W ostatnich dniach obiegało znowu dużo alarmujących pogłosek, które tem więcej niepokoiły opinię publiczną, gdyż stosunek ministerstwa do większości Rady państwa staje się coraz więcej naprężonym. Z powodu konferencyi, które odbyć się mają z czeskimi notablami, mówiono już o bliskiem rozwiązaniu Rady państwa. Stanowczo zapewniano także, że rząd zamierza zawiązać rokowania pomiędzy deputacyą sejmu czeskiego a deputacyą Rady państwa. Jest to droga do porozumienia wskazana w ostatnim adresie sejmu czeskiego a odrzucona przez ministerstwo hr. Potockiego. Większość Rady państwa nie zgodzi się na tę drogę i zgodzić się nie może, jeżeli nie chce odstąpić od dzisiejszej polityki swojej i narażać konstytucyę na groźne niebezpieczeństwo. Gdyby się na powyższą propozycyę zgodzono, odrębność królestwa czeskiego zostałaby faktycznie uznaną, a na tej stromej drodze spotkałyby konstytucyę najniebezpieczniejsze konsekwencye. Z zadowoleniem tedy donieść możemy, że dzisiejsze ministerstwo, które kilka razy w formie uroczystej przyrzekło bronić konstytucyi, odrzuca plan powyższy. Hr. Hohenwart uważać będzie to gorzkie rozczarowanie, którego doznał jego poprzednik przy układach z Czechami w Pradze, za przestrogę, by unikał niebezpiecznych układów zakulisowych, które ostatecznie stacby się mogły niebezpiecznemi dla konstytucyi. Pogłoski zatem o zwołaniu takich deputacyi i ewentualnem rozwiązaniu Rady państwa są czystemi wymysłami.

W tych dniach przyjętą została przez Jego Exc. prezydenta rady ministrów ruska deputacya. I ten fakt wywołał także pogłoski, które specyalnie Polaków zaniepokoić miały. A przyjęcie to było tylko krótką wymianą grzecznych słówek. Deputacya oświadczyła, że zgadza się z programem gabinetu i ma zaufanie do rządu, zaco jej oczywiście hr. Hohenwart podziękował. Nie było powodu, dla którego mianoby odesłać deputacyę z jej niesformułowanemi życzeniami na pewną drogę.

Takim samym wymysłem jest także wiadomość, że obecny ambasador austryacki w Petersburgu hrab. Chotek ma zostać namiestnikiem Czech.‹

Powyższe uwagi uzupełnia dalej ›Fremdenblatt‹ podanym przez nas wczoraj artykułem z ›Wiener Abendpost‹ i następującym dodatkiem: ›Tak zwane ›konferencye‹ z Czechami skończyły się na dłuższej rozmowie Jego Excel. hr. Hohenwarta z dr. Riegerem.

Zupełnie nieprawdziwą jest wiadomość, że hr. Larisch jest pośrednikiem pomiędzy rządem a obozem deklarantów. Konferencya z dr. Riegerem nie miała innego celu, jak tylko wyjaśnienie sytuacyi. Obie strony określiły swoje stanowiska oczywiście w zamiarze znalezienia punktów stycznych. Rozumie się, że przytem z góry zastrzeżono, iż konstytucya tylko stać się może jedyną podstawą pożądanego porozumienia. Tymczasem ›wiernokonstytucyjni‹ nie wierzą w podobne zastrzeżenie, o ile sądzić można o ich opinii z artykułów wiernokonstytucyjnych organów, które podejrzliwość swoją ciągle podsycać pragną. Także i zwłoka w przedłożeniu zapowiedzianych przez rząd projektów zwiększa niezgodę pomiędzy ministerstwem a większością Rady państwa. A przecież ministerstwo nie myśli odstąpić od tych przedłożeń, które po części zostały już nawet wykończone. Ministerstwo zajęło tylko stanowisko wyczekujące, gdyż rozdrażnienie panujące w izbie deputowanych i namiętne wycieczki niektórych deputowanych nie mogą zachęcić rządu do rychłego przedłożenia parlamentowi zapowiedzianych projektów do ustaw. Zresztą można rząd zmusić parlamentarnemi środkami do zmiany lub cofnięcia przedłożeń, ale żaden w świecie parlament nie może zmusić rządu do wniesienia projektów, które wynikły nie z uchwał izby, lecz z wolnej inicyatywy samego rządu.

Mimo tych trudności opóźniających akcyę ministerstwa, Jego Excel. hr. Hohenwart, któremu najniesłuszniej podsuwano zamiar złamania konstytucyi, spodziewa się jeszcze ciągle pomyślniejszego zwrotu w usposobieniu izby, któryby umożliwił spokojne ocenienie sytuacyi. Wtedy nastąpi może i porozumienie, do którego z łatwością znalezionoby drogę, gdyby tylko większość izby dokładnie poznała istotę i główną myśl programu rządowego. Że większość niezna jeszcze programu, dowodzi tego pytanie postawione przez jeden z jej organów: ›Czego chce ministerstwo w kwestyi konstytucyjnej?‹ Dajemy na to jedynie słuszną odpowiedź: Ministerstwo pragnie konstytucyi, jej wszechstronnego uznania i wewnętrznego pokoju.‹

Wiedeń. Komisya finansowa izby deputowanych Rady państwa zajmowała się na posiedzeniu z dnia 4. b. m. między innemi sprawami także i regulacyą Wisły, Sanu, Dunajca, Wisłoki i Raby. O rozprawach nad tą kwestyą donosi wiedeński korespondent „Czasu“, co następuje:

„Trzy pierwsze z tych rzek są spławne, a w szczególności: Wisła na długości mil 27$^1/_2$, San na długości

Czynności
krajowej komisyi chowu koni w r. 1870.
(Ciąg dalszy.)

W myśl ustępu 2. memoryału komisyi, Ministerstwo oświadczyło, że przyznaje komisyi wyłączne prawo odbywania dorocznych lustracyi i brakowania ogierów rządowych, przeznaczonych dla kraju na stadniki i wzywa komisyę do przedsięwzięcia takowej.

Lustracya ta, połączona z wybrakowaniem niezdatnych ogierów odbyła się w Drohowyżu dnia 19. sierpnia 1870.

C. k. komenda zakładu stadników rządowych w Drohowyżu przedstawiła komisyi do lustracyi i przebrakowania ogierów 146.

Komisya uznała, że większa połowa takowych wcale nie odpowiada przeznaczeniu; bardzo wiele bowiem znalazła ogierów zupełnie lichych, albo przynajmniej dla krajowego chowu niestosownych. Ściśle więc biorąc należałoby było większą połowę ogierów drohowyskich wybrakować.

Ponieważ jednak z jednej strony dostarczenie potrzebnych dla kraju ogierów z zagranicy w tym roku musiało być utrudnione skutkiem wojny; z drugiej zaś strony na zakupno ogierów dla Galicyi suma w budżecie tegorocznym wyznaczona zbyt była szczupłą; przeto komisya uchwaliła ograniczyć się na wybrakowaniu ogierów tak zupełnie niezdatnych, że ich w żaden sposób nie można było dłużej do reprodukcyi zostawić; bo nie tylko chowu koni podnieść nie mogą ale przeciwnie musiałyby tenże pogorszać.

Z przedstawionych 146ciu wybrakowała komisya 37. Z tych jednak wybrakowanych, bacząc na powyżej wymienione względy, uchwaliła 7 ogierów pozostawić warunkowo jeszcze na rok jeden; 30 zaś stanowczo wykluczyć od produkcyi.

Pozostawiono zatem w Drohowyżu do produkcyi ogierów 116, w której to ilości 7 tylko na rok zostawionych a większa część takich, które już dla podeszłego wieku powinny były być wybrakowane, a które komisya zostawić musiała w braku lepszych, natomiast zaś wybrakować młodsze błędnie zbudowane.

W końcu widziała się komisya zniewoloną oświadczyć, że skutkiem tegorocznego, z wymienionych powodów tak względnie przeprowadzonego brakowania, w roku następnym okaże się potrzeba bardzo znacznej ilości ogierów dla Galicyi.

Na przytoczony powyżej memoryał Ministerstwo rolnictwa odpowiedziało reskryptem z 12. sierpnia 1870 następującej treści:

Ministerstwo podziela najzupełniej zapatrywanie się komisyi co do środków podniesienia chowu koni, przez komisyą proponowanych; również uważa podział potrzebnych krajowi stadników na trzy kategorye za zupełnie odpowiedni potrzebom i stosunkom krajowym.

Ministerstwo przyznaje komisyi rozszerzenie atrybucyi, którego w memoryale żądała, mianowicie: wyłączne prawo lustracyi i brakowania ogierów rządowych, prawo zakupna ogierów na stadniki rządowe od pojedynczych chodowców, prawo stawiania wniosków co do rozkładu stacyi ogierów po kraju i co do wysokości taksy od stanowienia; słowem odpowiada przyzwalająco na wszystkie punkta memoryału, w których komisya żąda rozszerzenia swoich atrybucyi.

Dalej zgadza się na utrzymanie systemu wynajmowania ogierów rządowych pojedynczym chodowcom i gminom i nastawianie ogierów na stacyach w stajniach prywatnych właścicieli pod odpowiednią gwarancyą.

Ministerstwo podziela zdanie komisyi co do pokrywania potrzeby stadników półkrwi przez zakupno od prywatnych chodowców, nie może jednak zgodzić się na rozwiązanie stad rządowych półkrwi, gdyż takowe ze względu na stósunki i potrzeby innych prowincyi są niezbędnie potrzebne.

Ministerstwo oczekuje zapowiedzianych przez komisyą przedłożeń, mianowicie: projektu pomnożenia i rozkładu stacyi stadników rządowych, projektu premiowania i projektu udzielania kredytu spółkom chodowców.

Na zakupno ogierów przeznacza Ministerstwo w r. 1870 dla Galicyi około 18.000 złr.

W końcu wyraża Ministerstwo zadowolenie z gorliwości i energii w popieraniu przez komisyą środków ku podniesieniu chowu koni, jakiej dowody widzi w żądaniach i wnioskach memoryału.

Po udzieleniu komisyi powyższego reskryptu Ministerstwa na trzeciem posiedzeniu dnia 2. września 1870 uchwaliła komisya na wniosek delegata Wydziału kraj. ks. Adama Sapiehy, aby na teraz stanowczej odpowiedzi nie dawać a na przyszłem posiedzeniu wziąć pod obrady punkta w reskrypcie porus one.

Na wniosek W. Edwarda Dzwonkowskiego uchwalono, aby suma uzyskana ze sprzedaży wybrakowanych ogierów była dołączoną do sumy 18.000 złr. przeznaczonych przez rząd na zakupno ogierów i na ten sam cel użytą.

(Dok. n.)

mil 17, a Dunajec 5¾. Żegluga na tych rzekach jest niezmiernie utrudniona, wszystkie trzy bowiem znajdują się dotąd w stanie natury, czyli w stanie dzikim. Mimo to Wisła i San spławiają rocznie około 2 milionów cetnarów. Opatrzność więc przeznaczyła te rzeki na dobrodziejstwo i pomyślność kraju, lecz sztuka nie przyszła dotąd naturze w pomoc, rzeki więc owe są plagą kraju, zatapiają bowiem prawie co roku obszerne okolice, sama Wisła zatapia 11½ mil kwadratowych, szkody też ztąd wynikające obliczono przeciętnie na 400,000 złr. rocznie Aby tym stratom zapobiedz, i żegludze przyjść w pomoc, ułożono w roku 1861 w Wiedniu plan regulacyi wszystkich owych rzek, a ponieważ Wisła i San są zarazem rzekami granicznemi między Galicyą a Królestwem Polskiem, udał się rząd austryacki do rządu rosyjskiego o wspólny plan i wspólne działanie w regulowaniu Wisły i Sanu, wzdłuż obopólnych granic. Jakoż porozumienie przyszło do skutku, i dnia 20 sierpnia 1864 roku zawarty został w Krakowie między komisarzami austryackimi i pełnomocnikami rady administracyjnej Królestwa Polskiego odpowiedni układ, który wszelako jak każda umowa międzynarodowa wymagał potwierdzenia na drodze dyplomatycznej. Rząd rosyjski nie potwierdził go jeszcze stanowczo, lecz notą z dnia 15 (27) października 1869 oświadczył gotowość w tej mierze za pomocą wymiany wzajemnych not ministeryalnych, rząd zaś austryacki wedle zasad konstytucyi sam bez przyzwolenia Rady państwa ratyfikować go nie może, przedłożył go przeto Radzie państwa z wnioskiem potwierdzenia w mowie będącego układu. Otóż komisya finansowa rozpoznawała całą tę sprawę.

Podwójny jest cel regulacyi Wisły i Sanu. Z jednej strony idzie o spławność rzek, z drugiej strony o ochronienie okolic nadbrzeżnych od wylewów i powodzi. W pierwszym kierunku koryta rzek mają być o tyle poprawione, aby woda przy niższym nawet stanie sięgała jednej stopy niżej zera na wodoskazie przy moście podgórskim, czyli aby sięgała czterech stóp nad zero na wodoskaze w Zawichoście; (przy ujściu Sanu do Wisły) to znaczy, że głębokość wody przy niższym nawet stanie wynosić winna trzy stopy. W drugim kierunku oba brzegi systematycznie mają być obwałowane. W obu tych celach potrzeba będzie nietylko ścieśniać gdzieniegdzie łożyska, ale je także prostować, a największe w tej mierze roboty projektowane są pod Wolą Batorską, przy ujściu Raby i pod Wolą Przemykowską. Koszta przypadające na Austryę są pryliminowane na 1,080,000 złr. ze skarbu państwa i 560,000 złr. w drodze konkurencyi, wszelako koszta te nie odnoszą się do samej tylko Wisły i Sanu, lecz obejmują także regulacyę i obwałowanie Dunajcu i Wisłoki Regulacya dokonaną być ma w 20 latach.

Referent sprawy, poseł Zyblikiewicz, wyłożywszy genezę powyższych projektów i układu, wykazał z jednej strony straty, na jakie każdego prawie roku nadbrzeżne okolice są u nas wystawione, a podniósł z drugiej strony korzyści nietylko ogólne ekonomiczne, lecz i finansowe, jakie regulacya koniecznie przynieść musi, i nie omieszkał wytknąć bardzo słabej strony powyższych projektów, to jest że regulacya dopiero w 20 latach nie zaś w krótszym przeciągu czasu ma być dokonana. Uczynił więc dwa wnioski: pierwszy, aby zalecić Izbie przyzwolenie na powyższy układ, i drugi, aby rząd po wymianie ratyfikacyj postarał się u rządu rosyjskiego, iżby układ w jak najkrótszym czasie mógł być zrealizowany.

Poseł Lasser, były minister spraw wewnętrznych chciał puścić sprawę w odwłokę, czyli mówiąc językiem biórokratycznym, chciał dać szieberа. Podniósł on: że przystąpiwszy do układu z Rosyą, potrzeba będzie go dotrzymać, a w takim razie trzeba będzie dawać pieniądze na regulacyę owych rzek; że koszta przez referenta podane, były obliczone jeszcze w roku 1861, dziś zaś będą znacznie większe i przewyższą dawniejszy preliminarz przynajmniej o pół miliona: że na konkurencyę spuścić się nie można, bo z doświadczenia mu wiadomo, jak trudno ściągać w owych okolicach składki konkurencyjne, mogłoby się przeto wydarzyć, że dla dotrzymania układu, trzebaby za konkurencyę płacić; wnosił przeto, aby zażądać poprzednio od rządu nowego kosztorysu, ułożonego na podstawie cen dzisiejszych.

Zyblikiewicz replikując w obronie swoich wniosków zapowiedział z góry, iż jakkolwiek reprezentuje kraj, o który tu idzie, chce być sumiennym względem komisyi, która mu referat tej sprawy powierzyła, nie będzie przeto nic ukrywał. Poszedł też dalej niż Lasser, bo co Lasser tylko przypuszczał, on postawił jako niezbite pewniki. Mianowicie zapewnił komisyę i to na podstawie informacyj czerpanych z aktów rządowych, że koszta regulacyi będą znacznie większe niż preliminowane; zapewnił również, że nie będzie w stanie dopisać konkurencya, albowiem okolice nadbrzeżne wystawione na ciągłe powodzie, są obecnie daleko uboższe, niż były za czasów administracyi Lassera. W lecie roku 1867 były wielkie wylewy, ludność tameczna doszła była do tak opłakanego stanu, iż sejm galicyjski musiał pożyczyć ze skarbu państwa 350,000 złr. na żywienie jej i zasiewy. Na wiosnę 1868 roku nowa powódź zalała owe okolice, a w tych dniach po raz trzeci w tak krótkim przeciągu czasu zatopiły je wody. Lecz właśnie z powodu zniszczenia tych, którzy do konkurencyi pociągani być mogą, nie należy traktować tej sprawy ze stanowiska kosztów, chociażby przyszło konkurencyę zastąpić, lecz trzeba ją rozwiązać ze stanowiska ekonomii politycznej. Wyliczając tedy straty, którym regulacya zapobiegnie, i korzyści jakie przyniesie, przyszedł do konkluzyi, że skarb państwa chociażby wydał i dwa miliony, zawsze jednak bardzo korzystny dla siebie zrobi interes; jakoż uregulowawszy spławność Wisły i Sanu, można będzie utworzyć niewyczerpaną komunikacyę wodną między morzem Czarnem a Baltyckiem, bo na to potrzeba tylko kanału w dolinie rzeki Wiszni, któryby na długości mil dziewięciu połączył San z Dniestrem. Zyblikiewicz prosił tedy, aby się zastanawiać nie tyle nad wnioskiem pierwszym, ile raczej nad drugim.

Wszyscy następni mowcy. Wolfrum, Brestl, Leitberger, Herbst, podzielali zdania referenta, wnioski też jego przyjęte zostały jednomyślnie, a nawet p. Lasser głosował za niemi. W tym tygodniu sprawa ta przyjdzie pod obrady Izby samej, zdaje się, że będzie pomyślnie załatwiona.

Londyn. Na posiedzeniu izby niższej z 1 marca wniósł Whitwell interpelacyę, w której zapytywał rząd, czy prawdą jest, jakoby między warunkami pokoju był i ten warunek, że Francya musi po odstąpieniu Lotaryngji i Alzacyi zmienić swoje cła na wyroby niemieckie a to w tym kierunku, iż targi francuzkie mają być dla wyrobów niemieckich otwarte. Na to odpowiedział sekretarz stanu lord Enfield iż rząd nic o podobnym warunku nie wie. Następnie wniósł Massey Lopos następującą rezolucyę: „Izba wzywa rząd, aby tenże do ustawy przedłożył projekt, normujący równy i sprawiedliwy rozkład podatków.“ Ponieważ prezydent ministrów oświadczył, iż rząd wkrótce przedłoży projekt do ustawy podatkowej, głosowało przeciw powyższej rezolucyi 241, za nią 195 deputowanych Na posiedzeniu izby niższej z 4 marca zwrócił Robert Peel uwagę izby na zachowanie się lorda Lyonsa podczas oblężenia Paryż. Zdaniem Roberta Peela powinien był lord Lyons zostać w Paryżu zwłaszcza, że go Juliusz Favre o to prosił. Sekretarz stanu Infield bronił postępowania posła angielskiego i utrzymywał iż interesa angielskie w Paryżu bardzo dobrze zastępował sekretarz ambasady Wodchouse, lord Lyons był zaś niezbędny w Tours a następnie w Bordeaux. Lord Gladstone powiedział, iż obecność posła angielskiego była bardzo potrzebną w Paryżu, lecz lordowi Lyonsowi nie można robić z tego zarzutu, że on tam nie pozostał.

Paryż. Z Wersalu donoszą pod dniem 2 marca: Cesarz i następca tronu nie byli w Paryżu, natomiast byli tam książę Karol Albrecht, Wielki Książe saski i hr. Bismark. Między wojskiem rozszerza się pogłoska iż cesarz przed powrotem do Niemiec wiele jeszcze miast zwiedzi. Wyjście wojsk niemieckich miało się odbyć według wiadomosci telegraficznych w największym porządku. Publiczność nic nie wiedziała o wymarszu, a wojsko francuzkie strzegło linię demarkacyjną tak długo. dopóki Niemcy o całą milę od Paryża się nie oddalili. Na niektórych przedmieściach były rozruchy. Jedna dewizya armii loarskiej ma przyjść na załogę do Paryża. „Journal officiel“ ogłasza pismo Picarda w którem podaje minister spraw wewnętrznych opis i nazwiska kilku indywiduów, które po wyjściu Niemców z Paryża chciały wywołać rozruchy w mieście Dalej wspomina Picard, iż rząd i jenerał Vinoy postanowił z całą bezwzględnością do tego dążyć, aby porządek publiczny nie był zakłóconym, Picard odjechał do Bordeaux, podczas jego nieobecności będzie Juliusz Favre sprawował urząd ministra spraw wewnętrznych.

Na posiedzeniu zgromadzenia narodowego z 4 marca wniósł pewien deputowany, aby zgromadzenie narodowe wypowiedziało Szwajcaryi, Anglji i Stanom Zjednoczonym swoją wdzięczność za ich zachowanie się podczas wojny. Inny deputowany domagał się usunięcia wszystkich prefektów, którzy przez rząd obrony narodowej zamianowani byli. Na ten wniosek odpowiedział Picard, iż rząd zastrzega sobie w tym względzie wolność działania a przy obsadzeniu tego urzędu będzie brał wzgląd jedynie na osobiste zasługi i zdolności kandydatów. Postawiono także wniosek na tem samem posiedzeniu aby członków rządu obrony narodowej postawić w stan oskarżenia. Rząd i zgromadzenie narodowe zamierzają po kilku dniach przenieść swoją siedzibę do Wersalu, a to w tym celu aby niezostawać ciągle pod presyą rozruchów ulicznych. Wspominają także dzienniki francuskie jak „Siécle“ i „La france“, że nie do Wersalu lecz do Fontainebleau ma być rząd i zgromadzenie narodowe przeniesione, zaczem się już 450 deputowanych oświadczyć miało.

— Z Paryża donoszą o zajściach podczas pobytu Niemców. Oddział gwardyi narodowej przeciągał przez ulicę de la Pepinière przy odgłosie trąb i bębnów i udał się do kasarni, w której marynarze byli zakwaterowani chcąc ich namówić aby wzięli udział w demonstracyi, która się miała w nocy odbyć. Admirałowie przedstawili marynarzom smutne następstwa podobnych demonstracyi i to było powodem iż namowy tłumu nie mogły odwieść marynarzy od pełnienia swoich obowiązków. W szkole wojskowej było 6000 marynarzy i żaden z nich nie oddalił się ani na chwilę.

Florencya. Włoska eskadra, która ewentualnie odpłynąć ma do Tunis, zostaje pod dowództwem admirała del Caretto Eskadra ta odpłynęła 1. b. m. ze Spezii do Gaety, zkąd odpłynie do Cagliari.

„International“ dowiaduje się, że rząd chce wydać amnestyę dla ochotników włoskich, którzy walczyli pod sztandarami francuskiemi.

Hr. Tauffkirchen, królewsko-włoski poseł przy dworze papieskim, wręczył 2. b. m. ojcu św. pismo cesarza Wilhelma. „Liberta“ mniema, że w tem pismie hr. Tauffkirchen uwierzytelniony został jako poseł cesarstwa niemieckiego w miejsce hr. Arnima. „International“ niedowierza tej wiadomości, gdyż hr. Arnimowi nie dano jeszcze żadnej innej misyi.

Kronika.

(Samobójstwo). Wczoraj z dnia 6 na 7 b. m. powiesili się w ogródku domu inwalidów dwaj żołnierze inwalidzi kapral i sierżant.

(Spis osób) które złożeniem datków pieniężnych od powinszowań noworocznych się uwolniły:

PP. dr. Hönigsmann 1 złr., Brzeziński 1 zł., Schmidt 50 ct., A. Groisel 1 złr., Tauszyński 50 ct., galic. kasa oszczędności 10 złr., pp. Innocenta z Podlewskich Poradowska 1 złr., Eder Antonina, wdowa po profesorze 40 ct., Gustaw Schmid 2 zlr, Domicela hr. Dulska 2 złr., Stanisław hr. Miączyński 1 złr., Seweryna hr. Badeniowa 1 złr., Karolina Neuhauser 1 złr, Rakwicz c. k. radca wyż. sądu 1 złr., P. Ambroz. i F. Kriegshaber 1 złr., dr. Baygar 1 złr., Filia zakładu kredytowego 2 złr., pp. dr. Kaczkowski 1 złr., dr. Dzidowski 50., Karolina Alzner 5 złr., Jan Mikuszewski 1 zł., Jan Honczik 1 złr., P. Z. 20 ct., dr. Maciejowski Feliks 1 złr., J. Krechowiecki 1 złr., A. Aleksandrowicz 50 ct., Barbara Trampler 1 zł., Jozefina Beidtel 1 zł., Jan Schneider 1 złr., Karolina Brettner 25 ct.. Kajetan i Ludwika Barącz 2 złr., Sydonia Dziamska 2 złr., Teodor Torosiewicz 2 złr., Hammer 1 złr., Smidowicz 50 ct., Cossa 25 ct., Zatetzki 25 ct., Weiss 25 ct., Kryst 20 ct., N. N. 20 ct., N. N. 20 ct., Grossmann 25 ct., T. Brotschiner 2 złr.. J. Kaminker 50 ct., Juliusz Bodek 50 ct., S. Bendel 40 ct., N. N. 40 ct., Marya Zukbauer 40 ct., August Strohüber 1 zł., Franciszek Rolny 30 ct., Zygmunt Denkstein 50 ct., Piotr Tytan 30 ct., dr. Józef Malinowski adt. 50 ct., Mendel Tomisz 50 ct., Franciszek Klusaczek 50 ct., dr. Józef Malinowski adt. 80 ct., Jakób Laudes 20 ct., M. Sieradzki 1 złr., Emilia Bąkowska 1 złr., Aniela Netrebska 1 złr., Apolonia Zgadzińska 40 ct., Ludwik Köhler 1 złr., Brzozowski 1 złr.. Emilia Geschöpf 1 zł., Honorata Głowacka 5 złr., Mülling 2 złr. K. L. Singer i familia 2 złr, Zarzycki 1 złr. dr. Ignacy Hawranek 2 zł., Józef Olszewski 1 złr., Konrad Gregorowicz 2 złr., Leopoldyna Soroczyńska 1 złr., Antoni Sklepiński 2 złr., Szapira 2 złr., br. Siemieński 5 złr., Sławikowska Franciszka 1 złr., Gustaw Wichert 1 złr. (C. d. n.)

(Wiadomości dyecezyalne). Ksiądz Jakób Jordan Rozwadowski dotychczasowy pleban w Tymowy powiatu brzeskiego dyecezyi tarnowskiej został dnia 10 lutegu 1871 kanonicznie wprowadzony na probostwo w Zakliczynie nad Dunajcem, osierocone od dnia 24 października 1870 po śmierci plebana ś. p. ks. Jana Szczurka.

Opróżnione w ten sposób probostwo w Tymowy liczy 1441 dusz, do uposażenia należy 40 morgów ról i łąk w dobrej glebie, czysty zaś dochód obliczony jest na 375 zł. w. a. który pokrywa w zupełności kongruę plebana ustanowioną na 315 zł. i część podatków plebańskich.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Wiedeń, 8. marca (pryw.). Smolka, Stratimirowicz, Costa i Rieger mieli onegdaj naradę względem przywiedzenia do skutku zjazdu Słowian austryackich.

Bordeaux, 6. marca. Biora zgromadzenia narodowego mianowały 15tu komisarzy, którym polecono sformułować zdanie o wniosku postawionym w sobotę, tyczącym się sprawdzenia wszystkich kontraktów liwerunkowych zawartych z rządem od czasu rozpoczęcia wojny. Komisarze oświadczyli, iż przedewszystkiem rzecz ta należy do sądów, które postępować będą bez żadnego względu na osoby. W biórach podczas rozpraw nad przeniesieniem rządu i zgromadzenia narodowego najsprzeczniejsze objawiały się zdania. Przedstawiano Paryż, Bordeaux, Blois, Fontainebleau, Orleans, Tours, Wersal i St. Germain-en-Laye. Najwięcej zastanawiano się nad tem, czy zgromadzenie narodowe ma pozostać w Bordeaux, czy też przenieść się do Wersalu, jak to

wnieśli Garnier-Pages i Duports, albo wreszcie wrócić ma prosto do Paryża. Sądzą, że większość izby oświadczy się za Paryżem. W przeciwnym razie deputowani paryscy wzięliby może dymisyę. Thiers nie oświadcza się stanowczo za żadnem zdaniem, lubo osobiście jest za przeniesieniem do Paryża.

Bordeaux 7. marca (pryw.) Zawiązała się parlamentarna koalicya z republikanów i legitymistów lewicy w zamiarze rozbicia zgromadzenia narodowego, gdyż to miało orzekać jedynie w kwestyi pokoju, nie w kwestyi konstytucyi i formy rządu. Bismark przybył do Metz i krótko tam zabawiwszy, wyjeżdża przez Strassburg z powrotem.

Londyn 7 lutego. Childers podał się do dymisyi, miejsce jego zajmie Göschen, którego posadę otrzyma Stansfeld, a w jego miejsce Baxter, w miejsce zaś Baxtera Lefebre. „Daily News" ogłaszają depeszę, iż zawartą została specyalna umowa, w moc której okupacya Wersalu przez wojsko niemieckie przedłużoną zostaje do 19go marca.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1871:

	Miejsce targu: Myślenice		Jordanów		Maków		Gorlice		Nowytarg	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	57	5	75	6	—	4	22	6	—
„ żyta	3	56	4	2	4	—	3	28	4	25
„ jęczmienia	3		3	25	3	—	3	8	3	40
„ owsa	1	70	2	—	2		2	20	1	66
„ grochu	—	—	5	—	5	80	4	20	4	55
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy		—	—	—	—	—	3	80	—	—
„ ziemniaków	1	50	1	80	1	20	1	95	1	16
Cetnar siana	1	80	2	—	1	50	1	27	—	—
Sąg drzewa twardego	9	—	6	60	5	—	7	22	6	30
„ „ miękkiego	6	—	4	40	4	—	5	15	5	—
Funt mięsa wołowego	—	18	—	16	—	18	—	14	—	16
Miara wina	1	—	—	80	1		—	—	1	20
„ piwa	—	20	—	20	—	—	—	20	—	12
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	30	—	30	—	—	—	30
„ bez wiktu	—	50	—	60	—	40	—	50	—	50

Sprawozdanie

z IIgo i IIIgo posiedzenia lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej odbytych pod przewodnictwem prezesa p. Józefa Breuera.

(Dokończenie.)

XII. Na wniosek członka Izby p. Maurycego Lazarusa uchwaliła Izba prosić wys. Ministerstwo handlu o odłączenie sądu handlowego od sądu krajowego we Lwowie i zwrócić uwagę tejże wys. władzy na potrzebę zaprowadzenia nowej procedury sądowej.

XIII. Izba udzielając swoje zdanie sądowi obwodowemu w Stanisławowie co do obowiązku niektórych kontrybuentów do protokołowania swej firmy, oświadczyła się zatem, aby kramarze Karol Popowier, Nusym Pohoryłło i Hersz Nacht w Buczaczu, jakkolwiek z tytułu kramarstwa nie są obowiązani według prawa handlowego do protokołowania swych firm, uczynili to dla dania gwarancyi publiczności, gdyż według doszłych do Izby wiadomości prowadzą oni swój handel na większą skalę, w rzeczywistości więc należą do kategoryi kupców, przeto zdaniem Izby wedle ducha prawa firmy swe protokołować winni.

XIV. Izba uchwaliła udzielić fabrykom papieru w Czerlanach i Manasterzyskach sprawozdanie wiedeńskiej Izby handlowej i przemysłowej o środkach zaradczych przeciw chorobom robotników wywiązującym się w fabrykach papieru przy sortowaniu szmat.

XV, Izba powzięła do wiadomości z pełnem uznaniem odpowiedź prezesa Izby p. Józefa Breuera na powitanie Jego Excellencyi p. Ministra handlu Dora Schaeffle.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. marca 1871.

Hotel George: Hr. Rottermund Edw., z Belgii. — Hr. Starzeński Leop., Podkamienia.

Hotel Europejski: Borzykowski Michał, z Laszek górnych — Bodyński Wład. adw., z Czerniowiec.

Hotel angielski: Hr. Karnicki Teodor, z Wołczuch. — Oleksiński Tomasz kanonik, z Jarosławia. — Wagner August, kupiec, z Rastlingen.

Hotel Kuhua: Herold Jan, c. k. major, z Tarnopola. — Stanek Jan, z Potelicz.

Hotel warszawski: Chodziński Michał, c. k. nacz. sądu pow. z Skałatu. — Dziama Marcin, z Halicza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. marca 1871.

Pp. Książę Lubomirski Hier., do Niżyńca. — Hrabia Potocki Stan., do Oberzyc. — Morawiecki Michał, notar., do Kamionki Strumiłowej. — Leśniewicz Zygmunt, do Podola ros. — Łękawski K., do Przemyśla. — Swaczewski M., do Isakowic. — Skolimowski J., do Dynisk. — Szumlański Michał, do Krzywego. — Witosławski Józef, do Żędowic. — Wierzchowski Edgar, do Pleśnian.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. marca 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow. do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	743.37	— 0 3	92	Pd. b. sł.	10
2. god. po poł.	743.34	+ 9.0	45	„ „	0
9. god. wieczór	743.06	+ 2.4	78	„ „	0

Rano mgła.

Dnia 8go marca 1871, wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujace pięć liczb:

49 33 56 1 75

Następne ciągnienia przypadają w dniu 22. marca i 5. kwietnia 1871.

T E A T R.

Dziś (przedst. niem) na dochód reżyszera i spiewaka Franciszka Strobla, z nową wystawą: „**Piękne kobiety z Georgji**", wielka komiczna operetka z ewolucyami i tańcami w 3. aktach przez Jaquesa Offenbacha. (Na scenę ułożył Jul. Posinger.) — Zakończy wielka wojskowa ewolucya, wykonana przez 20 amazonek.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 8. marca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	248	50	249	25
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	188	50	189	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—		—	–	117		118	50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	80	30	80	75
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	25	72	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	10	88	50
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	86	25	87	25
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	74	—	74	50
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	-	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	78	5	85
„ cesarski	—		—	—	5	82	5	87
Napolendor	—	—	—	—	9	85	9	92
Pół imperyał rosyjski	—	—	–		10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62$\frac{1}{2}$	1	63$\frac{1}{2}$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	–	—	—	—	1	83	1	84
Srebro	—	—	—	—	122	—	123	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia .6 marca 1871

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.30	68.40
od kwietnia do października po 5%	58.50	68.60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4$\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	279.—	280.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	279.—	280.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.—	89.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.60	95 80
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	109.—	109.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	122.30	122.50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	72.25	72 75
Galicyi	74.—	74.50
Niższej Austryi	95.50	96.50
Siedmiogrodu	75.25	75.50
Węgier	79.90	80.20
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	218.25	218.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	255.20	255.40
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	862.—	866.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	725.—	726.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	577.—	579.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	219.75	220.25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2110	2115
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	247.75	248.
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	188.50	189. -
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	381.50	382.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	173.75	174.25
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.50	107 —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	72.—	72.50
Gal. banku hyp. po 6%	87.—	87.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.25	93.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5$\frac{1}{2}$%	89.10	89.30
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	—.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.—	103.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	99.25	99.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.—	164.25
Clarego po 40 zł. m. k.	32.—	34.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.—	29.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.50	28.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.15	104.25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.40	103.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.80	103.90
Hamburg za 100 M. B.	91.70	91.85
Londyn za 100 ft. szt.	124.30	124.40
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.85$\frac{1}{2}$	5.86$\frac{1}{2}$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.91	9.91$\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.—	122.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. marca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	65
„ „ w srebrze	68	20
Losy z 1860 roku	95	80
Akcye banku wiedeńskiego	724	—
„ „ kredytowego	256	70
Londyn 10 funtów szterlingów	124	20
Srebro	122	15
Napoleondor	9	89$\frac{1}{2}$
Dukat	5	85

DZIENNIK URZĘDOWY.

(548 3—3) **Edykt.**

L. 6895. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem pana A. (Augusta) Mikolasza z miejsca pobytu i życia niewiadomego, że Neche Mündes negocyantka we Lwowie przeciw niemu dnia 6. lutego 1871 do l. 6895 prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę 300 zł. w. a. z przyn. podała, i w skutek tego podania równocześnie nakaz zapłaty wydany został.

Gdy pozwany z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomy, postanawia temuż sąd na jego koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dra. Goreckiego kuratorem z substytucyą p. adwokata Dra. Gregorowicza i kuratorowi Drowi. Goreckiemu powyższy nakaz zapłaty się wręcza i o tem się pozwanego Augusta Mikolascha niniejszym edyktem uwiadamia.

Lwów, dnia 8. lutego 1871.

(565 1—3) **Kundmachung.**

Nr. 3439. Vom k. k. Bezirksgerichte in Czortkow wird in der Executions-Angelegenheit des Hersch Getter gegen Chaim Wites nach durchgeführten 1ten und 2ten Executionsgrade zur Hereinbringung der Forderung pr 525 fl. öst. W. in galizischen Grundentlastungs-Obligationen sammt den seit 2ten April 1864 fälligen Coupons und Talons, so wie der früheren Executionskosten pr. 2 fl. 87 kr. öst. W., und der gegenwärtig pr. 2 fl 60 kr. öst. W. zuerkannten Executionskosten die executive Feilbietung der dem Schuldner Chaim Wites gehörigen unter CNr 3 in Czortkow gelegenen einen Tabularkörper bildenden Realität zu Gunsten des Hersch Getter hiemit bewilligt, und zwar unter nachstehenden Bedingungen:

1. Gegenstand der Feilbietung ist die in der Stadt Czortkow gelegene laut Tom. III. pag. 148. auf den Namen des Chaim Wites intabulirte Realität aus einem gemauerten Steinhause bestehend.

2. Als Ausrufspreis wird der laut Protokoll vom 27. September 1869 erhobene Schätzungswerth pr. 1804 fl. 80 kr. öst. W. festgesetzt.

3. Zur Feilbietung der Realität werden drei Termine, und zwar auf den 3. April, 8. Mai und 5. Juni 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmt, und zwar wird bei den zwei ersten Terminen die Realität nur über oder um den Schätzungswerth, beim dritten dagegen auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

4. Jeder Licitationslustige ist verbunden, vor Beginn der Feilbietung zu Händen der Commission ein 10 Pct. Vadium, d. i. den Betrag pr. 180 fl. 48 kr. öst. W in Banknoten zu erlegen, welcher Betrag dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten sofort nach Beendigung der Feilbietung zurückgestellt wird.

Die übrigen Licitationsbedingnisse, so wie der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden, bezüglich der Tabularlasten kann im Grundbuche, bezüglich der aushaftenden Steuern im hierortigen k. k. Steueramte Auskunft ertheilt werden.

Von dieser Feilbietung werden sämmtliche Interessenten und bekannte Tabulargläubiger, ferner alle jene, welche später an die Gewähr kommen, oder denen die dießfälligen Bescheide aus welch immer Ursache nicht zugestellt werden konnten durch den gleichzetig ernannten Curator Abraham Ohrenstein, ferner die k. k. Finanzprocuratur Namens des h. Steuerärars verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Czortków, den 28. December 1870.

(574 1—3) **E d y k t.**

L 62469 ex 1869 - 4797 ex 1871. C. k. lwowski sąd krajowy podaje do wiadomości, że w skutek odezwy c. k. miejsko-deleg. sądu powiatowego w Krakowie z d. 6go października 1868 l. 12242 na prośbę pp. Eleonory i Antoniego Broniewskich, tudzież p. Antoniego Niedzielskiego ekstabulacya sumy 1000 złr. m. k z procentami w stanie biernym sumy 27000 złr. m. k. na Wietrzychowicach z przyległ. i 8333 $^{1}/_{3}$ duk. na Kokołowie z przyległ. hipotekowanych na rzecz Juliana, Maryi i Jadwigi Olszańskich prenotowaną ze stanu biernego rzeczonych sum 27000 złr. m. k. i 8333 $^{1}/_{3}$ duk. uchwałą z dnia 13. października 1868 do l. 53659 dozwoloną została.

Ponieważ z życia i miejsca pobytu p. Marya Olszańska nie jest znaną, przeto dla niej i na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Malego z zastępstwem p. adwokata Dra. Malinowskiego za kuratora ustanawiając, jemu taż uchwała tabularna doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. lutego 1871.

(575 1—3) **E d y k t.**

L. 39507 ex 1869 - 4797 ex 1871. C. k. lwowski sąd kraj. niniejszym edyktem p. Gabryelę z Bekieszów Dobrzańskę zawiadamia, że w skutek prośby Leopolda Steberskiego z dnia 16. października 1868 do l 54998 wykreślenie prenotacyi sumy 296 złr. m. k. z procentami ze stanu biernego dóbr Hucisko uchwałą z dnia 14. listopada 1868 do l 54998 dozwolono.

Ponieważ miejsce pobytu p. Gabryeli z Bekieszów Dobrzańskiej jest nieznane, przeto dla niej i na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszy adwokat krajowy pan Dr. Semilski z zastępstwem p. adwokata Dra. Kaufmana za kuratora się ustanawia, i jemu ta uchwała tabularna się doręcza.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. lutego 1871.

(590 1—3) **K o n k u r s.**

Nr 832 prez. Przy c. k. Sądzie krajowym wyższym w Krakowie opróżnioną została posada officyała rachunkowego pierwszej klasy z roczną płacą w kwocie 1000 złr. w. a. a względnie po postąpieniu na takową, posada w jednej z niższych klas systemizowanych z roczną płacą 900 złr. i niżej aż do 500 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania swe przepisanymi dowodami — i poświadczeniem znajomości języka polskiego poparte — w drodze ustawą wskazanej do c. k. Prezydyum Sądu krajowego wyższego w Krakowie — w terminie czterech tygodni licząc od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w gazecie wiedeńskiej.

Z Prezydyum c. k. Sadu krajowego wyższego

Kraków dnia 4. Marca 1871.

(594 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 461 pr. Opróżnioną jest posada poborcy przy c. k. głównym Urzędzie cłowym w Tarnowie w IX klasie dyet z roczną płacą 900 złr. wolnem pomieszkaniem lub 10% dodatkiem na pomieszkanie i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej. Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w wykazy dokładnej znajomości języków krajowych i z dobrym postępem złożonego egzaminu z znastwa towarów i postępowania cłowego w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnowie.

We Lwowie, dnia 2. Marca 1871.

(572 2 3) **E d y k t.**

Nr. 1108. C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu popodaje do publicznej wiadomości, iż odnośnie do obwieszczenia tegoż Sądu z dnia 16. Lipca 1869 do L. 2615 w Nr. 171, 172 i 173 z roku 1869 gazety lwowskiej umieszczonego stosownie do ostatniej woli rozporządzenia zmarłej Franciszki Elsner dobrowolna publiczna sprzedaż realności pod L. K. 37 w mieście Jarosławiu położonej wraz z ogrodami do tejże należącemi na terminie dnia 5. Kwietnia 1871 i 5. Maja 1871. każdą razą o 10. godzinie zrana pod warunkami w powyższem obwieszczeniu ogłoszonemi i następującemi ulżającemi przedsięwziętą zostanie:

1. Za cenę wywołania ustanawia zamiast wartości szacunkowej inwentaryalnej 12000 złr. w. a. tylko kwotę 11000 złr. w. a.

2. Jako wadium wyznacza się tylko 5% ceny wywołania.

3. Nabywca realności obowiązany jest w 30 dniach po prawomocności rezolucyi sprzedaż zatwierdzającej połowę ceny kupna w którą złożone wadium wliczone będzie, drugą zaś połowę w trzy miesiące od złożenia pierwszej połowy do depozytu sądowego złożyć, pozostawiając mu wszelako wolność wcześniejszego złożenia całej ceny kupna i sprzedaży. Resztę warunków licytacyjnych według rezolucyi z dnia 16. Lipca 1869 do L. 2615 w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć można.

O czem strony interesowane osobno zawiadamia się.

Jarosław dnia 18. Listopada 1870.

(530 3 –3) **E d y k t.**

Nr. 1333. civ. C. k. Sąd delegowany miejski powiatowy dla spraw cywilnych w Rzeszowie niniejszem zawiadamia, iż celem zaspokojenia pretensyi w kwocie 186 złr. 50 ct. w. a. zpn. przez Isaka Holosrütza przeciw Grzegorzowi i Maryannie mał. Koryłom wywalczonej, — realność gruntowa pod L. 65 w Przybyszówce położona ciała tabularnego nie stanowiąca z domu mieszkalnego, zabudowań gospodarczych i 5 $^{1}/_{2}$ morgi gruntu się składająca na 430 złr. w. a. oszacowana w drodze egzekucyi w trzech terminach a to: 30. marca, 1. i 31. maja 1871 każdą razą o 9. godzinie zrana w tutejszym c. k. Sądzie sprzedaną będzie.

Jako cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 430 złr. w. a. a jako wadium 43 złr. w. a.

Realność ta w powyższych terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną będzie.

Bliższe warunki przejrzane być mogą w tutejszo-sądowej registraturze.

Rzeszów dnia 12. Lutego 1871.

(555 3—3) **E d y k t.**

L. 5714. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Reisli Kümmel przeciw Salamonowi Pressner o 225 zł. w. a z procentami do publicznej sprzedaży reaalności pod Nr. 181 w Zaleszczykach do Salamona Pressnera należącej i ciała tabularnego niestanowiącej, trzy termina, na dzień 13. kwietnia, 19. maja i 21. czerwca 1871 o godzinie 10tej przed południem są wyznaczone, z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność tylko powyżej ceny szacunkowej 642 zł. w. a. lub za takową, przy trzecim terminie zaś także poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Zaleszczyki, dnia 27. stycznia 1871.

(552 3—3). **Obwieszczenie.**

L. 2045. C. k. sąd powiatowy w Milówce podaje do wiadomości, iż celem ściągnięcia sumy 63 zł. a. w. wraz z procentem po 6proc. od dnia 7. stycznia 1865 rachować się mającym kosztami prawnemi i egzekucyjnemi w kwotach 3 zł., 3 zł. 25 kr., 1 zł. 21 kr., 11 zł. 11 kr., 12 zł. 11 kr., i 4 zł. 85 kr. wal. austr. Janowi Kuś przeciw Tomaszowi Kuś przysądzonemi, publiczna przymusowa sprzedaż polany Wierch stare pole zwanej 3 $^{3}/_{4}$ morga obejmującej w protokole z dnia 3. sierpnia 1865 do l. 1627 opisanej, ciała tabularnego nie mającej, w trzech terminach, dnia 27go marca, dnia 17. kwietnia i 29. kwietnia 1871, zawsze o godzinie 10. przed południem na miejscu w Soli najwięcej ofiarujacemu za gotowe pieniądze przedsięwzięta będzie. Opisanie i oszacowanie przedmiotu egzekucyi podlegającego i warunki licytacyi w tutejszym sądzie w godzinach przedpołudniowych przejrzeć lub w odpisie podnieść można.

Milówka, dnia 29. grudnia 1870.

(557 3—3) **E d y k t.**

L. 5751. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej spadkobierców Barbary Hochberg przeciw Izaakowi Pfeffer o 600 zł w. a. z przyn. do publicznej sprzedaży realności pod l. 81 w Zaleszczykach trzy termina, na dzień 14. kwietnia, dzień 19. maja i dzień 22. czerwca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczone są z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność nie poniżej ceny szacunkowej 2833 zł. 27 kr. w. a., przy trzecim zaś i poniżej tej ceny, ale tylko za taką cenę sprzedaną będzie, którą wszyscy hipotekowani wierzyciele pokryci być mogą, a gdyby i taką cenę nieuzyskano, więc celem ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 23. czerwca 1871 się wyznacza.

O czem obie strony i wierzycieli hipotecznych i to tych, którym niniejsza uchwała doręczoną być nie może, przez kuratora p. adwokata Brodackiego się uwiadamia.

Zaleszczyki, dnia 15. lutego 1871.

(558 3 3) **E d y k t.**

Nr. 63279. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszem p. Ewie Chajęckiej i p. Leokadyi z Olesiewiczów Malinie z życia i pobytu niewiadomym lub na wypadek ich śmierci niewiadomym ich spadkobiercom wiadomo czyni iż na prośbę p. Antoniny Borowskiej wskutek orzeczenia c. k. Sądu krajowego wyższego z dnia 30. Listopada 1870 l. 27249 i uchwałą z dnia dzisiejszego l. 6327- Urzędowi podatkowemu i depozytowemu polecono by tenże z przechowanych tamże funduszów na rzecz wierzycieli sumy 200.000 złp. na połowie dóbr Wielkie oczy zaintabulowanej kwotę 75 złr. 83 kr. Antoninie Borowskiej jako prawonabywczyni Sabiny z Olesiewiczów Kośniewskiej na zaspokojenie przypadłych na nią po matce Józefie z Tarnawieckich Olesiewiczowej części sumy 100000 złp. tabelą płatniczą z dnia 28. czerwca 1845 l. 23764 na V. miejscu na cenie kupna powyższej sumy 200000 złp. umieszczonej wydał. Gdy miejsca pobytu p. Ewy Chajęckiej i p Leokadyi z Olesiewiczów Maliny nie są wiadome przeto tymże na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratorów mianowicie:

1. P. adwokata Hoffmana z zastępstwem p. adw. Starzewskiego dla Ewy Chajęckiej z życia i pobytu niewiadomej lub na wypadek jej śmierci dla tejże niewiadomych spadkobierców;

2. P. adw. Skałkowskiego z zastępstwem p. adw Malego dla Leokadyi z Olesiewiczów Maliny z życia i miejsca pobytu niewiadomej lub na wypadek jej śmierci dla tejże niewiadomych spadkobierców.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 31. Grudnia 1871.

(559 3—3) **E d y k t.**

Nr. 59393. C. k. lwowski Sąd krajow wiadomo czyni, że na prośbę spadkobierców Emilii Marek na zaspokojenie wywalczonej sumy 50 duk., procentów w kwocie 59 złr., tudzież dalszych od dnia 30. Października 1859 bieżących, w tym samym rodzaju monety płacić się mających 5% procentów a względnie na zaspokojenie $^{7}/_{10}$ części tej sumy z procentami, tudzież przyznanych kosztów egzekucyi w kwocie 10 złr. 32 ct. w. a., 42 złr. 5 ct., 8 złr. 22 ct. i 16 złr. 26 ct. w. a. i kosztów tego podania w kwocie 11 złr. 37 ct. w. a. niniejszem przyznanych, po strąceniu jednak spłaconej kwoty 150 złr. w. a. przymusową sprzedaż należących do P. Jente Hoppen $^{5}/_{10}$ części realności pod l. 422 i 423 $^{3}/_{4}$ we Lwowie położonej, tudzież $^{2}/_{10}$ części tej samej realności, własność Efroima Hoppen i Sosche Hoppen stanowiących dnia 17. Kwietnia 1871 o godzinie 10. rano w tutejszym c. k. Sądzie krajowym się odbędzie:

1. Jako cenę wywołania sprzedać się mających $^{7}/_{10}$ części realności Nr. 422 i 423 $^{3}/_{4}$ we Lwowie, stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 9325 złr. 40 ct. w. a. z tem, iż gdyby takową nikt ofiarować niechciał, pomienione części realności także poniżej ceny szacunkowej i to za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane będą.

2. Chęć kupienia mający obowiązany jest tytułem wadium kwotę 800 złr. w. a w gotowiźne, albo w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych albo w książeczkach szparkasowych, albo też w galicyjskich listach zastawnych złożyć. Pomienione papiery publiczne wedle kursu dnia złożenia w lwowskiej gazecie ogłoszonego, policzone będą i złożone wadium nabywcy w cenę kupna się wliczy, zaś innym licytującym się zwróci.

3. Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupienia mającego do tutejszej tabuli miejskiej, zaś co do wysokości zaległych podatków do tutejszego c. k. Urzędu podatkowego i do c. k. Administracyi podatkowej, zaś wyciąg hypoteczny i resztę warunków licytacyjnych w sądowej registraturze przejrzeć można.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony, tudzież wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu znanych, do rąk własnych, zaś tych wierzycieli, którzyby po dniu 18. Sierpnia 1865 na wzmiankowane części realności prawa rzeczone nabyli, lub którymby niniejsza uchwała, jako też późniejsze uchwały tej sprzedarzy się tyczące z jakiejkolwiek bądź przyczyny doręczone być niemogły, na ręce już ustanowionego kuratora p. adwokata Dr Adolfa Rechena

Lwów dnia 31. Grudnia 1870.

(545 3–3) **E d y k t.**

Nr. 2839. civ. C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sumy przez Chaima Josefa Rebhuna przeciw Andrzejowi Stalskiemu w resztującej ilości 150 złr. w. a. zpn. wygranej, relicytacye realności miejskich pod Nr. 248 i 249 w Kolbuszowy położonych, ciała tabularnego niestanowiących, składających się a to realności pod Nr. 248 z gruntem, zaś, realności pod Nr 249 bez gruntu w jednym terminie t j. dnia 25 Kwietnia 1871 o godzinie 9. zrana w gmachu, sądowym odbędzie się.

1. Za realność pod Nr. 248 stanowi się cenę wywołania wartość szacunkową w ilości 1200 złr. w. a., a za realność pod Nr. 249 cenę szacunkową 400 złr. w a.

2. Wadyum wynosi przy 1szej 120 złr., a przy drugiej 40 złr. w. a.

Dalsze warunki licytacyjne przejrzeć można w edykcie z dnia 26. Lipca 1869 do L. 2181 w gazecie Lwowskiej pod Nr 190—191—193 umieszczonym, zaś akt opisania i akt oszacowania jako też i pomienione warunki licytacyjne w tutejszej sądowej registraturze.

O rozpisaniu tej relicytacyi zawiadamia się strony, zaś tych którzyby o tem i o późniejszych rozporządzeniach z jakiejbądź przyczyny zawiadomieni być nie mogli, przez kuratora Franciszka Olszańskiego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa dnia 28. Stycznia 1871.

(537 3—3) **Edykt.**

L. 10152. C. k. sąd krajowy jako handl. zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Chaima Schimmla, że przeciwko niemu uchwałą sądu z dnia 22. lutego 1871 l. 10152 na rzecz Wolfa Lichta względem sumy wekslowej 276 zł. w. a. nakaz zapłaty wydanym i do rąk kuratora p. adwokata Dra. Henryka Gottlieba doręczonym został.

Lwów, dnia 22. lutego 1871.

(502 3—3) **Edykt.**

Nr. 3804/cyw. C. k. Sąd powiatowy w Czortkowie zawiadamia niniejszym edyktem panią Teresę Zarębską byłą c. k. poczmistrzynię w Czortkowie obecnie z miejsca i pobytu niewiadomą, że przeciw niej pan Alfred Dochot c. k. poczmistrz w Czortkowio pod dniem 22 Listopada 1870 L. 3804 pozew o zapłacenie kwoty 2001 złr. 5 cent. zpn. w tutejszym sądzie wniósł, na który termin do rozprawy ustnej na dzień 27. Kwietnia 1871 o 10 godzinie przedpołudniem wyznaczony został. — Ponieważ miejsce pobytu pozwanej niewiadome jest, dlatego na koszt i niebezpieczeństwo tejże pan Bazyli Ulwański kuratorem mianowany został, z którym rozprawa według przepisów sprawoty sądowej przeprowadzoną zostanie.

Wzywa się pozwaną, ażeby zawczasu albo sama się jawiła, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony dokumenta lub informacye nadesłała albo innego zastępcę obrała, gdyż w razie zaniedbania prawne skutki sama sobie przypisać ma

Z c. k. Sądu powiatowego.

Czortków dnia 31. Grudnia 1870.

(503 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4297. C. k. sąd powiat. podaje do wiadomości, że w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego sandeckiego z dnia 17. sierpnia 1870 l. 2952 Walentego Wacławskiego z Bieśnika za marnotrawcę uznano nad nim kuratelę ustanowiono i p. Józefa Sikorę z Bieśnika za kuratora nadano.

Gorlice, dnia 10. lutego 1871.

(504 3—3) **Edykt.**

L. 340. We wrześniu 1870 przytrzymano w Rozdziałowie konia kasztanowatego lat 6 mającego i klacz bułaną 3letnią, z rasy koni chłopskich, bez właściciela.

Uzyskana ze sprzedaży tych koni kwota 26 zł. 85 kr. w. a. znajduje się w tutejszo-sądowym depozycie.

Wzywa się każdego, ktokolwiekby jaką pretensyę do tej kwoty sobie rościł, ażeby w przeciągu roku pod zagrożeniem następstw prawnych prawa swe wykazał.

C. k. sąd powiatowy.

Sokal, dnia 16. lutego 1871.

(520 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 17. W ubiegłym roku 1870 urzędowali następujący adwokaci w okręgu tutejszej izby adwokackiej:

A. Z siedzibą w Stanisławowie.

1. Dr. Aleksander Dwernicki.
2. „ Marceli Eminowicz.
3. „ Karol Kwiatkowski.
4. „ Kajetan Maramorosz.
5. „ Wojciech Przybyłowski.
6. „ Joachim Rosenberg.
7. „ Walery Szydłowski.
8. „ Karol Tutak.
9. „ Maurycy Wurzel.

B. Z siedzibą w Kołomyi.

10. Karol Dobrucki, pens. radca.
11. Dr. Artur Maciejowski.
12. „ Wilhelm Rasch.

C. Z siedzibą w Śniatynie.

13. Dr Stanisław Rudrof.

Od Wydziału Izby adwokatów.

Stanisławów, dnia 22. lutego 1871.

(522 3—3) **Edykt.**

L. 4102. C. k. sąd powiatowy w Lisku zawiadamia niniejszem p. Jabóba Rastawieckiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż p. Izaak Kanner w dniu 23. listopada 1870 do l. 4102 przeciw niemu pozew o wykreślenie Dom. I. pag 64. n. 3. on. zaintabulowanej sumy 500 złr. m. k. ze stanu biernego realności pod l. k 93 w Lisku położonej, wniósł, w skutek którego termin do ustnej rozprawy na dzień 20go marca 1871 o godzinie 10. rano wyznaczonym został, i że sąd tutejszy celem zastępywania pozwanego w tym sporze na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. Szczęsnego Cząsteckiego ustanowił, z którym spór ten według ustawy sądowej przeprowadzonym będzie.

Wzywa się przeto pozwanego, aby na wyznaczonym terminie albo osobiście w sądzie stawił się albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tegoż sądowi tutejszemu oznajmił, w ogóle do obrony prawem przepisanych środków użył, inaczej z zaniechania tegoż wynikłe skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lisko, dnia 27. grudnia 1870.

(523 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 285/kr. Dnia 21. Lipca 1870 przytrzymano w Popielnikach i tutejszemu sądowi oddano z kradzieży pochodzących parę koni a mianowicie:

a) gniadego wałacha 6letniego z białą gwiazdką na czole rasy krajowej

b) gniadą klacz 6letnią z białym znakiem na grzbiecie i przednich nogach, rasy krajowej — które to konie, gdy właściciel onych dotąd się nie zgłosił w myśl §. 356 i 357 dnia 17. Marca 1871 o 10 godzinie rano w tutejszym Sądzie publicznie zlicytowane zostaną, jeżeli się właściciel aż do powyższego terminu nie zgłosi.

C. k. Sąd śledczy

w Śniatynie 17. Lutego 1871.

(524 3—3) **Edykt.**

Nr. 3471. C. k. Sąd powiatowy czyni wiadomo że na zaspokojenie wywalczonej przez Naftali Halpern przeciw małżonkom Karolowi i Katarzynie Becker, tudzież Janowi i Babecie Petschacher summy 550 złr. z odsetkami po 15% od dnia 15. Listopada 1867 rachować się mającemi tudzież kosztami egzekucyi w kwotach 3 złr. 23 ct., 22 złr. 20 ct. i 5 złr. 82 ct. przymusowa licytacya hypotecznej realności w Stryju Nr. k 9. na Podzamczu położonej na małżonków Karola i Katarzyny Becker intabulowanej, pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Ta licytacya odbędzie się na dniu 12. Maja 1871 o godzinie 10. z rana w tutejszym c. k. Sądzie, przy której ta realność także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

2. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 2207 złr. 31 ct. a. w.

3. Każden licytant ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadium 5% ceny wywołania to jest kwotę 111 złr. gotówką lub książeczkami kasy oszczędności krajowej, papierami państwowemi lub banku hypotecznego — podług kursu dziennego. — Wadium złożone nabywcy w ceny kupna wrachowanem, reszte licytantom zaś po skończonej licytacyi zwrócone będzie.

4. Nabywca obowiązany będzie w przeciągu dni 30, po doręczeniu mu uchwały akt licytacyi potwierdzający połowę ceny kupna gotówką z dorachowaniem złożonego wadium, drugą połowę zaś w dalszych dniach 30 złożyć.

5. Po zapłaceniu całej ceny kupna wystawiony będzie nabywcy dekret własności, ta realność jemu w fizyczne posiadanie odda się, a intabulowane długi na cenę kupna przeniesione zostaną.

Resztę warunków licytacyi, extrakt tabularny i akt oszacowania można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamiają się Naftali Halpern, małżonków Karola i Katarzyny Becker, kredytorowie intabulowani, Eustach Halicki, Filip Leibrock, Ester Katz, Josel Zwilling, Moses Unger, c. k. prokuratorya skarbu, z życia i pobytu niewiadomi małżonkowie Jan i Anna Kirżewscy, nakoniec kredytorowie którzy później intabulowani zostaną, lub którym uchwała licytacyjna z jakiejkolwiek bądź przyczyny przed terminem do licytacyi wyznaczonym doręczoną by być nie mogła, przez edykt i ustanowionego do tego aktu kuratora w osobie P. adwokata Dr. Baczyńskiego

Z c. k. Sądu powiatowego

Stryj dnia 14. Lutego 1871.

(527 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 5077. Na zaspokojenie pretensyi Mendla Kocha z Niemirowa przeciw sukcesorom po Ilku Skorodyńskim w kwocie 8 złr. 50 ct. w. a. zpn., tudzież na zaspokojenie tegoż przeciw tymże sukcessorom pretensyi w kwocie 9 złr. 30 ct. zpn., odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 87 w Niemirowie położonej na dniu 4. Kwietnia 1871 i na dniu 26. Kwietnia 1871 i na dniu 16. Maja 1871. każdą razą o 9. godzinie przedpołudniem. Kupienia chęć mający, mają złożyć wadium 13 złr. w. a. Warunki licytacyi mają bydź w registraturze przejrzane tak przed licytacyą, jako też i przy licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy.

Niemirów dnia 31. Grudnia 1870.

(528 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 4939. C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach podaje do wiadomości, że w tymże, celem zaspokojenia Chaimowi Schwagrowi należącej się pretensyi 800 złr. w. a. zpn., odbędzie się 30. Marca, 28. Kwietnia i 31. Maja 1871. Każdą razą o godzinie 10 przed południem przymusowa publicza sprzedaż realności pod Nr. con. 183 star./182 now. w Przemyślanach położonej, wedle księgi Tom. III. pag. 20. Nr. 370 n. 3 haer., w jednej połowie do Józefy Wlisłockiej, a w drugiej połowie do masy spadkowej ś. p. Wojciecha Wlisłockiego należącej, która to realność na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej i wywołania w ilości 3743 złr. 90 kr. w. a. lub przynajmiej za tę cenę, przy trzecim zaś terminie za jaką bądź cenę sprzedaną będzie; dalej, że jako wadium złożoną być ma przed rozpoczęciem licytacyi kwota 380 złr. w. a.; — potem, że akt szacunkowy i warunki licytacyjne w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć, lub w odpisie podjąć jest wolno; — nareszcie, że dla niewiadomej z miejsca pobytu Heleny Łuszczak i wszystkich tych, którzyby w między czasie rzeczowe prawa na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby rezolucye sądowe pomienionej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu wcale lub zawczasu doręczone być niemogły, Med. Dr. Józef Zakrzewski kuratorem, a Leopold Pestendorfer jego zastępcą mianowanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Przemyślany 31. Stycznia 1871.

(529 3—3) **Edykt.**

Nr. 295. C. k. Sąd powiatowy w Skolem podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Wincentego Chmurowicza 100 złr. w. a. zpn. przymusowa sprzedaż przez licytacyę gospodarstwa gruntowego pod l. con. 41. L. rep. 107 w Synowudzku niżnem położonego, własnością Krawec będącego, w Sądzie tutejszym w trzech terminach na dzień 23. Marca 6 i 20. Kwietnia 1871. każda razą o godzinie 10. przed południem wyznaczonych pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w ilości 487 złr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie przed rozpoczęciem licytacyi 20 część ceny wywołania w okrągłej ilości 90 złr. jako zakład w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela do depozytu złożonym innym zaś licytującym zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconym będzie.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie w przeciągu dni 30 od dnia prawomocności rezolucyi sądowej, akt licytacyi zatwierdzającej ofiarowaną cenę kupna z policzeniem w nią wadium złożonego w gotowiźnie sądownie złożyć, poczem dekret własności otrzyma, i w fizyczne posiadanie kupionego gospodarstwa na własne koszta wprowadzony zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Skole dnia 20. Lutego 1871.

(536 3—3) **Edykt.**

L. 64896. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu, treść: „Brodki dnia 11. Czerwca 1869 pr. 1650 zł. w. a. 5go lipca 1869 zapłacisz pan na ten prima weksel na moją własną ordrę sumę tysiąc sześćset i pięćdziesiąt zł. w. a. wartość znana i stawisz p. rachunek bez doniesienia Mojżesz Gartenberg, do p. Wacława Hudetz w Brodkach; przyjmuje Wacław Hudetz dla mnie na ordrę pani Jenty Löwenthal wartość otrzymałem dnia 20go czerwca 1869 Mojżesz Gartenberg“ który weksel prosząca Jente Löwenthal zatracić miała, ażeby ten weksel w 45 dniach, rachować się mających od dnia tegoż ogłoszenia po trzeci raz c. k. sądowi przedłożył, bowiem w przeciwnym razie za amortyzowanego uznany będzie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 28. grudnia 1870.

(541 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 335. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni wiadomo, że w skutek prośby Ludwiki Buczek z Mokrzyszowa 20go stycznia 1871 do l. 335 o uznanie jej męża za zmarłego dowód przez świadków na okoliczność, iż tenże jej mąż Szczepan Buczek odpłynąwszy w lipcu 1869 z pod Baranowa na tratwie do Torunia w początku miesiąca sierpnia 1869 pod Toruniem do Wisły wpadł i tamże utonął przypuszczony i temuż Szczepanowi Buczek za kuratora p. adwok. Rybickiego, zaś p. adwokata Reinesa jego substytutem za obrońcę związku małżeńskiego p. adwokata Kostheima substytutem zaś jego p. adwokata Rutowskiego w Tarnowie postanowiono.

Co niniejszem edyktem wiadomo się czyni, wzywając wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Szczepana Buczka wiadomość mieli, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego umieszczenia tegoż edyktu sądowi lub też kuratorowi p. adwokatowi Rybickiemu wiadomość udzielili.

Rzeszów, dnia 17. lutego 1871.

(542 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 442. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni wiadomo, że w skutek prośby Tekli Krawcowej z Wulki Sokołowskiej de praes. 26. stycznia 1871 do l. 442 o uznanie jej męża Jana Krawca za zmarłego, dowód przez świadków na okoliczność, iż tenże Jan Krawiec udawszy się w roku 1866 Wisłą na flis z innemi flisakami ku Gdańsku i tam do pól pod Gdańskiem położonych przypłynąwszy w dzień piątkowy na cholerę zachorował i następnego dnia umarł, przypuszczony i temuż Janowi Krawcowi za kuratora p. adwokata Kostheima, zaś p. adwokata Reinesa jego substytutem, a obrońcą związku małżeńskiego, zaś p. adwokata Rybickiego substytutem, zaś jego p. adwokata Rutowskiego w Tarnowie postanowiono.

Co sie niniejszym edyktem wiadomo czyni, wzywając wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Jana Krawca wiadomość mieli, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego umieszczenia tego edyktu sądowi lub też kuratorowi panu adwokatowi Kostheimowi wiadomość udzielili.

Rzeszów, dnia 17. lutego 1871.

(543 3—3) **Konkurs.**

L. 201-Pr. Przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu jest posada dyrektora urzędów pomocniczych z płacą roczną 900 zł. do obsadzenia.

Podania do ostatniego marca b. r. do Prezydyum rzeczonego sądu wniesione być mają.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego,

Tarnopol, dnia 28. lutego 1871.

(534 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 29. C. k. sąd powiatowy w Mielcu podaje do publicznej wiadomości, że celem wydobycia sumy wekslowej 550 zł. z przyn. Akiwie Kleinmanowi przeciw Wojciechowi Marcelemu Borzęckiemu nakazem płatniczym c. k. sądu obwodwego Tarnowskiego z dnia 10. listopada 1868 do l. 17850 przyznanej, w tutejszo-sądowej kancelaryi w dniu 18. kwietnia 1871 o godzinie 10tej zrana realność dłużnika pod l. k. 128 z gruntem pod Nr. k. 169 w Mielcu na 1400 zł. otaksowana, w czwartym terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Wadyum wynosi 140 zł. Resztę warunków można przejrzeć w tutejszym c. k. sądzie.

Mielec, dnia 14. lutego 1871.

(564) **Edikt.**

Nr. 2761. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislau wird im Nachhange der Concurs-Kundmachung gegen Małka Horowitz vom 24. Februar 1871 Z 2761 bekannt gegeben, daß die Liquidirungstagfahrt des 20. April 1871 zugleich als Ausgleichstagfahrt bestimmt sei

Stanislau, den 2. März 1871.

(577 1—3) **E d y k t.**

L. 11197. Lwowski c. k. sąd krajowy niniejszem ogłasza, iż na skutek prośby de praes. 26. lutego 1871 do l. 11197 przez p. Wita Komara do sądu wniesionej, polecono p. Alfredowi Grein, ażeby w trzech dniach wykazał, że prenotacya sumy wekslowej 8290 zł. w. a Dom. 221. p. 47. n. 54. on. w stanie biernym dóbr Toporowce w skutek uchwały do l. 42342 ex 1862 uskuteczniona, usprawiedliwioną jest, lub w usprawiedliwieniu się znajduje, albotéż nakoniec zastrzeżonym został termin do usprawiedliwienia takowej, gdyż w razie przeciwnym na ponowne zgłoszenie się proszącego prenotacya ta jako nieusprawiedliwiona ze stanu biernego dóbr Toporowce wyekstabulowaną zostanie.

A ponieważ p. Alfred Grein z miejsca pobytu nie jest wiadomy, postanawia się dla przestrzegania jego praw p. adwokata krajowego Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Dobrzańskiego kuratorem i oraz uchwałę niniejszą p. adwokatowi kraj. Drowi. Sermakowi doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. marca 1871.

(573 2—3) **E d y k t.**

Nr. 452. Ponieważ ogłoszony edyktem c. k. Sądu obwodowego Tarnopolskiego z dnia 22. Września 1870 do L. 10192 konkurs wierzycieli do całego gdziekolwiek znajdującego się ruchomego jako też nieruchomego majątku Mordka Sternlieba kupca z Tłustego położonego w krajach gdzie postępowanie konkursowe z 25. Grudnia 1868 D. U. P. z roku 1869 Nr. 1. jest obowiązującem, uchwałą c. k. Sądu krajowego wyższego Lwowkiego z dnia 31. Października 1870 do L. 30325 zniesiony na rekurs rewizyjny Józefy Torosiewicz przez c. k. najwyższy trybunał sprawiedliwości utrzymanym został; termin zaś owym edyktem do zgłoszenia wierzytelności i wykazania płynności oraz podstawy mieszczenia tychże wmiędzy czasie upłynął, więc na podstawie uchwały c. k. Sądu obwodowego Tarnopolskiego z dnia 13. Lutego 1871 do L. 1919 wzywam wszystkich wierzycieli którzy ze swemi żądaniami przeciw rzeczonej masie rozbiorowej jako wierzyciele konkursowi wystąpić zamierzają, a to dotychczas nieuczynili, ażeby swoje wierzytelności, gdyby nawet o takowe spór był wytoczony w przeciągu 45 dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu począwszy, w c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu za pośrednictwem podpisanego komisarza konkursowego według przepisu postępowania konkursowego celem zapobieżenia zagrożonym tamże następtwom — zgłosili się, a na terminie 26. Kwietnia 1871 o 9 godzinie przed południem w zabudowaniu c. k. Sądu powiatowego w Uścieczku wcelu wykazania płynności, oraz podstawy mieszczenia zjawili się.

Oraz wzywam wszystkich wierzycieli Mordka Sternlieba, ażeby wcelu potwierdzenia zamianowanego przez c. k. Sąd obwodowy Tarnopolski zawiadowcy masy pana adw. Dr. Zakrzewskiego lub ustanowienia innego zawiadowcy tegoż zastępcy, jako też w celu wyboru wydziału wierzycieli dnia 21. Marca 1871 przed południem w zabudowaniu c. k. Sądu powiatowego w Uścieczku zjechali się, i dla wykazania swoich pretensyi potrzebne dowody przedłożyli.

Komisarz konkursowy

Popkiewicz.

Uścieczko dnia 28. Lutego 1871.

(584 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1362-D. F. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 29. kwietnia 1871 r. losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego ustaje począwszy od 16. marca 1871 r wszelkie przepisywanie tych obligacyi, któreby przy przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyi znów się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 3. marca 1871.

(569 2—3) **E d y k t.**

L. 1689. C. k. sąd obwodowy w Samborze w celu doręczenia uchwały z 15. czerwca 1870 l 4409 w sprawie tabularnej Antoniego i Marceli Jezowskich względem zaintabulowania ich za właścicieli realności pod l. 32 st. 60 now. w Samborze mianował p. adwokata Dra. Wołosiańskiego kuratorem mas spadkowych Maryi Michaliszyn i Maryi Odrzechowskiej i pomienioną uchwałę temuż doręczył.

O czem się niewiadomych spadkobiórców Maryi Michaliszyn i Maryi Odrzechowskiej gwoli przestrzegania ich praw przez niniejszy edykt zawiadamia.

Sambor, dnia 14. Lutego 1871.

(567 2—3) **E d y k t.**

L. 53903. C. k. sąd krajowy we Lwowie z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Antoniemu Janosze Załuskiemu niniejszym edyktem i na ręce ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Krattera ze substytucyą p. adwokata Dra. Nurkowskiego poleca, ażeby w 14tu dniach wykazał, iż prenotacya obowiązku Ignacego Borowskiego wyekstabulowania ciężarów z dóbr Porudno i Porudenko lub złożenia odpowiednej sumy w gotówce w stanie biernym majętności Okopy Dom 494. p. 71. n. 7. on. do l. 15044-803 uskuteczniona usprawiedliwioną jest lub w toku usprawiedliwienia zostaje, inaczej zmazaną zostanie.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. grudnia 1870.

(579 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 340. W celu sprzedaży młynów państwa kameralnego Kałuskiego poniżej wymienionych, odbędzie się w c. k. kameralnym zarządzie gospodarczym w Kałuszu na dniu 21. marca 1871 r. przed południem 3cia licytacya publiczna ustna, do której oferty pisemne tylko do przedednia, t. j. aż do 6. godziny wieczór dnia 20. marca 1871 w zarządzie przyjmowane będą. Te ostatnie mają być zgodnie z warunkami licytacyi w formie prawnej wystawione, zakładem 10procentowym stosownie do cen wywołania opatrzone i należycie opieczętowane. Otwierać się one będą po zupełnem zamknięciu licytacyi ustnej. Przy ustnej licytacyi zakład 10proc. jak co do ofert pisemnych złożonym być winien. Resztę warunków licytacyi dowiedzieć się można w kancelaryi zarządu.

Młyny te są:	Cena wywołania zł.	kr.
1. Młyn o 2 kamieniach w Dołhym	8000	—
2. „ „ 3 „ „ Berłohach	3953	—
3. „ „ 2 „ „ Mysłowie	1921	—
4. „ „ 2 „ „ Rypiance	2154	—
5. „ „ „ „ „ Uhrynowie średnim	1900	—
a na wszystkie młyny powyższe razem	17928	—

Z c. k kameralnego zarządu gospodarczego.

Kałusz, dnia 28. lutego 1871.

DONIESIENIA PRYWATNE.

C. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika.

OBWIESZCZENIE.

15. zwycz. Zgromadzenie walne Akcyonaryuszów.

Podpisana **Rada zawiadowcza** ma zaszczyt zaproszenia pp. Akcyonaryuszów c. k. uprzywilejowanej kolei galicyjskiej Karola Ludwika, mających prawo głosowania na

piętnaste zwyczajne zgromadzenie walne,

które się odbędzie **w Poniedziałek dnia 8go maja 1871 r. o godzinie 10tej przed południem w Wiedniu, w małej sali nowego gmachu Towarzystwa muzycznego,**

na którem podług statutów następujące przedmioty pod rozprawę i uchwałę przyjdą:

1. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego z zamknięcia rachunków z roku 1870.
2. Sprawozdanie roczne Rady zawiadowczej.
3. Rozrządzenie nadwyżką z roku 1870.
4. Sprawozdanie o wykonaniu budowy linii **Złoczów-Tarnopol-Podwołoczyska**, jakoteż o przedłużeniu kolei z **Brodów** do granicy rosyjskiej, dla utorowania nowej drogi handlowej do Rosyi za pomocą zetknięcia się pod **Radziwiłowem** z koleją żelazną Kijów-Brześć, i obmyślenie potrzebnych jeszcze na to funduszów.
5. Wybór wydziału rewizyjnego do zbadania rachunków z r. 1871.
6. Wznowienie częściowe Rady zawiadowczej w skutek wystąpienia trzech członków w myśl §. 36 statutów.

Panowie Akcyonaryusze posiadający najmniej 40 akcyj, życzący sobie wypełnić prawo głosowania, zechcą złożyć wzmiankowaną liczbę akcyi w myśl §§. 22 i 26 statutów, najdalej do dnia 10. kwietnia r. b., a otrzymają natomiast oprócz potwierdzenia na złożone akcye, kartę wstępu do zgromadzenia walnego.

Złożenie akcyi uskutecznić można: (580 2—3)

w Wiedniu: w kasie Towarzystwa — w c. k. uprzyw. austr. Zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu — u p. S. M. Rotszylda.

we Lwowie: w kasie zbiorowej Towarzystwa na tamtejszym dworcu kolejowym — w Filii c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu;

w Frankfurcie n. M.: u pp. M. A. Rotszylda i Synów;

zapomocą konsygnacyj w dwójnasób wygotowanych. zawierających akcye w porządku arytmetycznym, które bezpłatnie wydawane będą w wymienionych kasach i agenturach.

W razie zastępstwa, pełnomocnictwa na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej wydrukowane, winne być od mocodawcy wypełnione i własnoręcznie podpisane.

40 akcyj dają prawo do jednego głosu, żaden jednak akcyonaryusz nie może zastępować więcej jak 25 głosów we własnem i mocodawców imieniu.

Wiedeń, dnia 4. marca 1871. **Rada zawiadowcza.**

Z drukarni E. Winiarza.